

У име Оца и Сина и Светога Духа!

„Син човечји дође на земљу да нађе и спасе оно што је изгубљено.“ Тим речима Господа Христа завршава се данашње Свето Јеванђеље, које почиње и које је посвећено Захеју царинику. То јеванђеље, цариника Захеја, јесте јеванђеље свакога од нас, браћо и сестре. Ако је то крај мисије Господа Христа, да нађе и спасе шта је изгубљено, шта је почетак? Почетак је, као и код Захеја: жеља да види и упозна Господа Христа.

Слушао је Захеј цариник о Господу Христу много али Га није познавао. И када је Господ у Јерихон једном долазио, он је зажелио да види тога необичнога учитеља, чудотворца али није могао да Га види од много народа. Он је био мали растом, није могао да Га види али његова жеља је била пресудна. Потрчао је напред, попео се на једно дрво, каже на дуд, да би видео Господа. Јер та жеља његова за сусретом са Господом јесте пресудна у животу свакога човека. Жеља да се види Господ, да се упозна Господ, да се сретнемо са Њим.

И Господ када је дошао ту близу подиже очи Своје, виде га на дрвету и рече му по имену: „Захеју, сиђи доле. Данас Ми ваља бити у дому твоме.“ Каква радост је обузела срце Захејево, каква милина, каква част да му у дом уђе тај чувени пророк из Назарета. И отрча дому своје и прими Господа Христа, радујући се. Како да се не радује таквоме госту! Али многи од тих, који су пратили Господа Христа, беху обузети завишћу према Господу Христу и злобом према Захеју јер су знали да је он цариник и вели беше богат, што значи да се обогатио тиме што је од народа узимао више него што је било прописано, узимао и за себе. А који то цариник не ради? И почеше гунђати ти фарисеји на Господа Христа: зашто грешном човеку уђе у

кућу. А та жеља Захејева да види Господа Христа пробудила је у њему једно друго осећање – осећање покајања, а покајање је признање своје грешности и спремност да се исправи. И Захеј рече Господу: „Учитељу, ево пола имања мога даћу сиромасима. Ако сам неке нешто закинуо, нешто више узео, вратићу четвороструко.“ Не само да се покајао, него приноси и плодове покајања без којих ни покајање није право, није истинито. Дакле, показао је Захеј жељу да види Господа, показао је покајање, показао је дела покајања и онда Господ рече: „Данас дође спасење кући овој, овоме дому“. Значи не само Захеју него и његовој фамилији, његовој породици дође спасење. Које спасење и од чега спасење? Спасење је Господ Христос! Где Он дође ту и спасава. Он је спаситељ рода људскога. А спасава нас од греха, смрти и ђавола. Као што је и Захеј био окован грехом среброљубља, био је под влашћу, дакле, нечастивога кад се тиме бавио и припремао себе за смрт. Његова душа, боље речено, била је већ на самрти али пробудила се у њему жеља за спасењем. „И данас дође спасење кући овој.“

Тако рече Господ и објашњава: „Зато син човечји дође на земљу да нађе и спасе што је изгубљено.“ Ко од нас, браћо и сестре, може да каже за себе да није изгубљен? Где се човек може изгубити? У шуми, у планини? Не! У гресима, у страстима, у рђавим делима, у рђавим мислима, тамо се човек губи! Као што је Захеју мноштво људи сметало да види Господа Христа, нама сметају наши греси, наше страсти да видимо и упознамо Господа Христа, да се сретнемо са Њим. А сусрет са Господом Христом јесте почетак нашега спасења.

То је порука, браћо и сестре, данашњег Светога Јеванђеља. То је пример на који треба да се угледамо и који да следимо. Сви светитељи Божији имали су свој сусрет са Господом Христом. И наш Свети Сава, некадашњи Растко, и он је доживео тај сусрет

са Господом па напустио очеве дворе и отишао у Свету Гору да тамо прерађује себе из Растка у светитеља Саву. И сви остали Немањићи, и сви светитељи наши до светог Владике Николаја и оца Јустина, имали су свој сусрет са Господом Христом.

Дакле, жеља наша да видимо Господа, да Га упознамо, треба да буде почетак нашега спасења. А Господ је спреман да се одазове на сваку нашу такву жељу, као што се одазвао на жељу Захеја и позвао га и ушао у дом његов. Тако Господ чека пред дверима свакога срца нашега, као и што каже: „Ево стојим пред вратима и куцам. Ко чује и отворим му ући ћу к њему и вечераћу са њим и он са мном“. Тако да Господа треба да примимо не у наш дом него у дом наше душе, у наше срце, у наше биће, да би дошло спасење и нама као што је дошло дому Захејевом.

Нека би Господ молитвама свете Богородице, преподобног Јустина Ђелијског и осталих угодника из рода нашега, нека би дао и нама ту жељу, целом роду нашем, да доживимо тај сусрет са Господом Христом, тај блиски сусрет, да би нам дошло спасење, како би смо завршивши овај живот у покајању заслужили да се нађемо у Царству Христа Бога нашега и тамо са свима светима да славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин